

Ameriški general je bil za brezpogojno uklonitev Nemcev

Ameriški general Pershing, ki je poveljeval ameriškim četam na evropskem bojišču v svetovni vojni, je svaril zaveznike pred prelahkimi mirovnimi pogoji. Bal se je, da se bo Nemčija zopet oborožila, kar se je izkazalo kot resnično.

ANGLEŽI IN FRANCOZI SO PA REKLI, DA SO TO PRAZNE SANJE

Washington, D. C. — Ko se je leta 1918 začelo govoriti o mirovnih pogajanjih med zavezniki in Nemčijo, je ameriški general John Pershing temu ugovarjal. Svetoval je zaveznikom, naj nadaljujejo z vojno do "kompletne zmage" in do "brezpogojne predaje" Nemčije.

To je prišlo na dan sedaj, ko je državni oddelek ameriške vlade obelodanil razne važne listine tednjega državnega tajnika Lansinga. V teh listinah je tudi pismo, ki ga je pisal Lansing predsedniku Wilsonu, v katerem se je izrazil, da ne zaupa mirovnim predlogom papeža Benedikta XV., ker baje preveč drži z Nemci.

General Pershing je 30. oktobra 1918 pisal zaveznikemu vojnemu koncilu pismo, ko je zvedel, da srednji zavezniki, to je Nemčija in njeni prijatelji, prošajo za premirje. Pershing je poveljeval, da zdaj, ko so se zavezniki ojačili s pomočjo ameriške armade, se je njih moč podvojila. Nemčija pa se je oslabilila. Svaril je, da bodo Nemci izrabili premirje samo za to, da se bodo iznova oborožili in tako bodo zavezniki, če sklenejo premirje, izgubili priliko za trajen svetovni mir.

Pershing je prosil zaveznike, naj bodo previdni in naj ne verjamejo ponižnosti nemških voditeljev, ker se samo hlinijo.

Na ta Pershingova svarila je pripomnil vodja Angležev, Lloyd George, "da je to Pershingovo pismo politično in ne vojaško in da ga je moral nekdo k temu natižniti." Francoski Clemenceau je pa rekel, "da je pismo navadna gledališka ovetura."

Papež Benedikt je predlagal mirovne pogoje, ki naj bi povrnil Belgijcem njih deželo, Nemčija naj bi dobila nazaj svoje kolonije, ustvarila naj bi se neodvisna Poljska država in nobena vojnica, ki je bila zapletena v vojno, naj bi ne zahtevala kakih vojnih odškodnin. Temu se je uprl Lansing, ki je rekel, da se ne sme vzeti Belgiji, Franciji, Srbiji, Rumunski in črni gorci pravice zahtevati od Nemčije vojne odškodnine za škodo, ki jo je povzročila nemška armada pri invaziji.

(Če premostrimo današnji položaj, bomo videli, da je imel general Pershing prav in da je imel papež Benedikt prav. Nemčija se je zopet oborožila in zahtevala poleg izgubljenih kolonij še drugo zemljo, do katere sicer nima pravice. Toda Anglija in Francija nista pri sklepanju verzajar in zdaj se jima to zelo opletata).

Na potu v domovino

V soboto sta se podala v staro domovino Valentin Hvasti v Orehek pri Kranju in Šime Hinič v Vrhanovo. Potujeta na parniku Vulcania s posredovanjem tvrde Kollander. Srečno pot!

Ameriška letala ne bodo več pristajala na Bermudi

New York. — Ameriška letala, ki vozijo pošto in potnike med Zed. državami in Evropo, se po 15. marcu ne bodo več ustavljala na angleškem otoku Bermudi, kjer so 18. januarja angleške oblasti zaplenile ameriško pošto. Ameriški kongres je bil zelo razburjen, ko je zvedel o tej zapleni pošte in poslanci so zahtevali, da se letala odslej izogibajo temu otoku. Zrakoplovna družba je zdaj to storila in naznanja, da bodo avijoni leteli naravnost na Azorske otoke in od tam v Lizbono.

Letala so pristajala na Bermudi največ radi tega, da so tam dobila poročila o vremenu nad Atlantikom. Tega ni zdaj več potreba, ker sta sredi Atlantika vedno po dve ameriški ladji, ki pošiljata zdaj ta poročila. Zdaj, ko letala ne bodo več pristajala na Bermudi, ne bo mogla Anglija več pregledovati ameriške pošte, najsi bo one, ki je namenjena v Evropo, ali one, ki prihaja iz Evrope. V Lizboni, na Portugalskem, čakajo na potnike in pošto iz Amerike francoska in italijanska letala.

Rusi na delu, da se vprizori vstaja v Indiji

London. — Poleg zahteve domačinov v Indiji po neodvisnosti, skrbijo angleško vlado tudi poročila, ki zatrjujejo, da je poslala Rusija v Indijo svoje tajne agente, ki šuntajo Indijce k vstaji. Iz Bombaya se poroča, da so na delu tam ruski komunisti, ki nagovarjajo domačine, naj se ne podajo Angležem, ki skušajo doseči sporazum izlepa. Daši se Anglija zaenkrat ne boji, da bi poslala Rusija v Indijo armado, pa dohajajo vznemirljiva poročila, da so dosegli komunisti v Indiji med domačini velik vpliv. Ko so se nedavno razbila pogajanja med angleško vlado in vodjem Indijcev, Mahatma Gandhi, se je slednji izjavil: "Če v kratkem ne bo prišlo do sporazuma, bo gorje Indiji, Angliji in vsemu svetu."

Gandhi pa ne želi revolucije in tudi ne želi, da pride Indija komunistom v roke, ampak želi doseči nekako tako obliko, kot jo imajo Kanada ali Avstralija, to je svobodo pod angleškim pokroviteljstvom.

Šolski bondi

Clevelandski šolski odbor je danes dal pred volivce odobritev bondov v svoti \$1.250.000. 65% glasov je potrebnih za odobritev. Denar se potrebuje za neplačane račune od lanskega leta in pa da se plača uslužbenec, ki delajo že pet tednov brez plače. Odbor upa, da bodo volivci bonde odobrili.

Opera v Clevelandu

Od 8. do 13. aprila bo gostovala v Clevelandu operna družba Metropolitan Opera Co. iz New Yorka. To bo že trinajsto gostovanje te operne družbe v Clevelandu in vstopnice bodo kot navadno, od \$1 do \$6. Vstopnice se lahko že sedaj naročijo po pošti in sicer pri Union Bank of Commerce, Cleveland, O.

Sledeče opere bodo predstavljene: v ponedeljek 8. aprila Aida, v torek Tannhauser, v sredo La Boheme, v četrtek Carmen, v petek popoldne Madame Butterfly, zvečer Tristan und Isolde, v soboto popoldne La Traviata, zvečer La Gioconda.

Nova za Cleveland bo opera Madame Butterfly, ki je najodličnejše delo mojstra Puccinija. Pela se bo v italijanščini v petek popoldne 12. aprila. Zadnjič se je pela ta opera v Clevelandu leta 1910.

Pri teh operah bodo nastopile najboljše pevske moči, kot: Kirsten Flagstad, Grace Moore, Gladys Swarthout, Helen Jepson, Kerstin Thorborg, Bruna Castagna, Zinka Milanov, Rose Bampton, Hilda Burke in Irra Petina, med moškimi pa: Lawrence Tibbett, Lauritz Melchior, Ezio Pinza, Richard Crooks, Giovanni Martinelli, Armand Tokaty, Charles Kullman, Giuseppe De Luca, Alexander Kipnis, John Brownlee in Leonard Warren.

Zanimanje za opere je že sedaj veliko in naročila za vstopnice že prihajajo od vseh strani. Ta operna sezija obeta biti ena najboljših, kar jih je še videl Cleveland v mnogih letih.

Zavezniki vedno bolj stopajo Rusiji na prste

Rim. — S tem, da je začelo angleško časopisje ostro napadati Rusijo in pa dejstvo, da so angleške bojne ladje pri ruskem pristanišču Murmansk na severu, se da sklepati, da hočejo zavezniki svariiti Rusijo, naj ne pomaga Nemčiji, ali pa bodo začeli nastopati proti njej tam, kjer jo bo najbolj bolelo. Vprašanje je še odprto kako daleč bodo šli v tej groznji zavezniki.

Zaenkrat hočejo zavezniki preprečiti vsak dovoz potrebščin Nemčiji iz Rusije. Zavezniki hočejo tudi preprečiti, da bi šle iz Murmanska ruske podmornice na pomoč Nemčiji. Doselej so nemške ladje nemoteno vozile iz Murmanska ob norveški obali in v Nemčijo.

SAM DOBIL STRUP ZA PSE

Elizabeth, Ill. — Noah Jones, 46-letni premogar, je s svojo ženo pripravil strup za pse, ki se potepajo po cestah. To priliko je porabila njegova žena, da mu je dala mesto zdravil za želodec ta strup. Priznala je dejanje in izpovedala, da je hoteli dobiti možovo zavarovalnino \$1.000.

Za podpredsedniško mesto se poganjajo

Washington, D. C. — Mesto podpredsednika Zed. držav je bilo v časih smatrano od političarjev za urad, ki ga nihče ni maral. Šele sedanji podpredsednik Garner je napravil ta urad tako važen, da se zanj potegujejo leto najodličnejši politiki, tako v demokratski kot v republikanski stranki. Ta urad je postal končno tako važen, kot ga je smatrala ustava Zed. držav,

Kadar se vname star panj

Bari, Italija. — Francesco Lenoci, zelo bogat človek, star 74 let, se je poročil z 19 letno Emiliojo Loscaro. Ženin pravi, da bi rad dobil otroka, kateremu bi zapustil svoje premoženje.

Filmski igralci obtoženi komunističnega delovanja

Washington, D. C. — Diesov preiskovalni odbor je osem mesecev preiskoval med filmskimi zvezdami v Hollywoodu. Agentom se je posrečilo razkriti delovanje 43 filmskih igralcev in igralke, ki so ali samo komunisti, ali pa z denarjem pomagajo komunistični propagandi. Sestnajst od teh igralcev je priznalo najodličnejše v filmski industriji, ki tudi privabijo največ gledalcev k njih slikam.

Kot so preiskovalci dognali, se je začela komunistična propaganda v filmski industriji leta 1935, ko je začela komunistična sekcija iz Los Angelesa z sistematičnim organiziranjem med filmskimi igralci in začela tudi redno pobirati od njih prispevke.

Preiskovalci so dognali, da je 43 filmskih igralcev, ki redno prispevajo v blagajno komunistične stranke. Imena so znana, toda zaenkrat ne bodo še izdana v javnost.

Poleg denarnih prispevkov je imela komunistična stranka tudi namen, da se je v govoreče slike vpeljala besedilo propagande in pa da se je vpričarjalo slike, ki so imele namen zbuditi sovraštvo do kapitalizma. Odbor bo obelodanil imena teh slik, ki so bile prirejene nalašč za komunistično propagando. Te slike so namenjene v prvi vrsti mladini, da se navzame komunističnega duha.

Kanada je poslala svoje prve pilote v Anglijo

London. — Prvi škadron kanadskih izvežbanih avijatičarjev je dospel na angleško. Njih število in tudi pristanišče, kjer so se izkrcali, je vojaška tajnost. Samo toliko se ve, da jih je dospel več sto. Anglija ima po vseh svojih Dominionshole za zrakoplovstvo, s čemer upa trenirati vsako leto do 30.000 avijatičarjev.

Kanadčani so prišli povsem tajno. Ko so jih ljudje videli korakati prepevaje od pristanišča, niso niti vedeli, da so to priljubljeni Kanadčani. Šele ko so prišli blizu in so jih spoznali po njih našivih, jih je narod veselo sprejel in jim klical dobrodošlico.

Ponovno se zatrjuje, da so angleški letalci poleteli zadnjo soboto nad Prago in Brno in so metali nad škodovimi tovarnami municije v Pilznu in nad orožarno Bren v Brnu letake. S tem so hoteli opozoriti Nemce, da bi prav tako lahko metali bombe, kadar se bodo za to odločili.

Welles se bo odpeljal v Berlin

FINCI SO SE UMAKNILI IZ TRDNJAVE

Helsinki 26. febr. — Po več dnevih silovitega boja, so Finci končno zapustili trdnjavo Koivisto na otoku istega imena. Ta trdnjava je bila skrajna točka desnega krila Manerheim linije. Iz Moskve so poročali o zavetju te trdnjave še v soboto, toda Finci so še danes zjutraj trdili, da se trdnjava še ni udala. Armadno poveljstvo ne poroča o usodi braniteljev trdnjave, ki so se upirali ruskim navalom že od začetka vojne.

Brambovci te trdnjave so bili več dni popolnoma odrezani od ostale armade in so z vso močjo obstreljevali rusko levo krilo, ki je prodiralo proti mestu Viipuri. Mnenje vojaških izvedencev pa je, da se je posadka rešila čez led v Finskem zalivu.

Rusi hočejo za vsako ceno zavzeti mesto Viipuri, kjer namestijo postaviti novo finsko vlado, na čelu katere bo finski komunist Otto Kausinen. Rusi so to vlado uradno priznali že takoj v začetku vojne.

Kot poroča armadno poveljstvo, so Rusi še vedno kakih 10 milj od mesta Viipuri. Severno in zapadno od tega mesta so Finci napravili novo obrambeno linijo v gozdovih. Vprašanje je, koliko časa bodo Finci vzdržali v teh novih postojankah.

Drugo največje finsko mesto, Viipuri, je izpraznjeno in čaka prihoda ruske armade. Svanik, Norveška, 26. febr. — Največja bitka med Rusi in Finci v severnem delu Finske se je bojevala danes ves dan, kot se poroča od meje. Večje število finskih letal je napadlo ruska letala in jih več zbil na tla. V boj je poseglo tudi topništvo in pehota. Rusi so vrgli veliko silo v boj in zdelo se je, da bodo zmagali, ko so prileteli na pomoč finski avijatičarji iz drugih front. Finci so odbili vse napade.

Proti davkom

V Clevelandu se organizirajo razne grupe, ki bodo nastopile proti davčni meri za vzdrževanje mesta, ki bo predložena volivcem pri izrednih volitvah na 27. marca. Takrat bodo morali volivci glasovati za ali proti predloženi davčni meri 8.2 in za ali proti stalnim davkom, ali kot pravimo "za stalno ropanje žepa davkoplačevalcev." Za pobijanje teh davkov se je priglasilo več kot 50 organizacij, tako delavske, bratske, civilne in obrtniške.

VREME

Za danes prerokujejo gorkejšo in dež, za jutri pa mrzlejšo in sneg.

Imel je kratek razgovor z laškim zunanjim ministrom Cianom, nakar se bo odpeljal naravnost v Berlin. Imel je tudi eno uro trajajoč razgovor z Mussolinijem.

DANES DOPOLDNE (V TOREK) BO SPREJEL PAPEŽ ROOSEVELTOVEGA ODPO- SLANCA TAYLORJA

Kot izgleda, bo imel Roosevelt veliko večino na konvenciji

Washington, D. C. — Garnerjeva kampanja za predsednika je dobila velik udarec od Roosevelta, ker slednji ni ukazal umakniti svojega imena iz primarnih volitev za delegate v državi Illinois. Roosevelt sicer ni dovolil, da se rabi njegovo ime pri volitvah delegatov, toda istega tudi prepovedal ni. To je znamenje, da bo šel Roosevelt na konvencijo kot kandidat, ali pa bo imel vso moč nominirati drugega novodealerja.

Vse kaže, da bodo na demokratski konvenciji v veliki večini Rooseveltovi kandidati, ki bodo pripravljene glasovati zanj, ali za vsakega, ki ga bo on priporočil. V tem slučaju bo najbrže državni tajnik Hull. Najnovejša poročila zatrjujejo, da Roosevelt sam ne želi kandidirati v tretje, toda radi položaja v Evropi ne more tega sedaj še izjaviti. Do poletja se lahko spremeni svetovni položaj tako, da bo Roosevelt prisiljen sprejeti kandidacijo, zato si ne mara že sedaj zapreti vrat pred nosom.

To, da Roosevelt molči in daje s tem upanje njegovim pristašem, da bo kandidat, je zelo porazno za vse nasprotnike tretjega termina. Politiki so mnenja, da bo Roosevelt priporočil državnega tajnika Hulla, ki bo z njegovim blagoslovom na konvenciji tudi nominiran brez vsake težave.

Nagla smrt

V ponedeljek zvečer ob desetih je nagloma preminil John Novak, star 47 let, stanujoč na 983 E. 67th St. Tukaj zapuščal žuljočo soprogo Mary roj. Bole iz sv. Križa pri Sežani in tri otroke: Mary, Metoda in Cirila, očma Louis Grlica v Euclidu in več sorodnikov. Sin John mu je po nesreči utonil leta 1938. Rojen je bil v vasi Grad, št. 28, po domače pri Španju, fara Cerklje na Notranjskem, kjer zapuščal eno sestro in več sorodnikov. Tukaj je bival 26 let. Leta 1917 je služil v ameriški armadi. Bil je član društva Zavedni sosede št. 158 SNPJ ter delničar Slovenskega društvenega doma v Euclidu. Pogreb se bo vršil v četrtek zjutraj iz pogrebnega zavoda Jos. Zele in Sinovi na pokopališče sv. Pavla v Euclidu. Naj počiva v miru, preostalih pa izrekamo naše iskreno sožalje.

Mr. Traven bolan

Na svojem domu, 11202 Revere Ave. leži bolan dobro poznani Anton Traven. Komaj se je nekoliko pozdravila njegova soproga, se je pa on vlegel. Želimo mu skorajšnjega okrevanja.

Zadušnica

V sredo se bo brala v cerkvi sv. Vida ob 6:30 sv. maša za pok. Rozalijo Zupančič. Sorodniki in prijatelji so prijazno vabljeni.

Rim, 26. febr. — Ameriški državni podtajnik Welles je imel danes razgovor z laškim zunanjim ministrom Cianom ter nato z premierjem Mussolinijem, s katerim se je razgovarjal eno uro. Welles je izročil Mussoliniju pismo poslano od Roosevelta, katere vsebina ni znana. V torek o polnoči se bo odpeljal proti Berlinu, dasi je nameraval sprva ostati najmanj tri dni v Rimu. Oba, Mussolini in Ciano sta Wellesa sprejela zelo prijazno.

Ne ve se, zakaj bo Welles tako naglo odpotoval v Berlin. Najbrže je zvedel od Mussolinija važne stvari in je uvidel, da je odvisno vsako možno premirje od Hitlerja. Zato se bo Welles zdaj najprej informiral pri Hitlerju, nato se bo odpeljal v Pariz in London. Domov grede se bo ustavil še enkrat v Rimu, kjer se bo zopet posvetoval z Mussolinijem.

Italijansko časopisje je prineslo Wellesovo sliko in poročilo o njegovem prihodu. Nicesar se pa ni omenilo o namenu prihoda in tudi ne, da bo obiskal druge evropske prestolice.

V očigled Mussolinijevega prijateljstva z Hitlerjem, se sklepa, da bo dal Mussolini Wellesu mnogo informacij glede nevtralnosti Italije in glede odnošajev med Italijo in Nemčijo. Med diplomati se tudi govori, da bo Mussolini povedal Rooseveltovega odposlanca o stališču Italije napram boljševiški Rusiji in tudi glede stališča Italije v slučaju, da vpadeta v Balkan Nemčija ali Rusija.

Veliko pozornost je vzbudilo med diplomati tudi dejstvo, da bo osebnih Rooseveltov odposlanec Taylor sprejel pri papežu že jutri (v torek) ob 9:30 dopoldne. To je nekaj izvanrednega, da bi bil kak poslanik ali odposlanec tako hitro sprejet. Videti je, da polaga papež Pij veliko važnost na oba odposlanca iz Zed. držav, zato je izrazil željo, da Taylor predstavi jutri papežu tudi državnega podtajnika Wellesa.

Porota še ni edina

Porota, ki ima v rokah usodo morilcev Josepha Di Marco in Anthony Cirasole, ki sta umorila clevelandskega trgovca Erdodya, se še zdaj ni sporazumela na izreku krivde. Zadevo je dobila v roke še v soboto popoldne in je bila že tri noči po vrsti zrpeta v hotelu Hollenden. Danes dopoldne ob devetih bo začela zopet debatirati. Porota obstoji iz sedem žensk in pet moških. Nič gotovega se ne more zvedeti od porote, toda sodi se, da se par porotnikov ali porotnic ne poda večini. Če se porota ne bo mogla zediniti, se bo vršila nova obravnava. aZgovornika obeh morilcev sta priznala krivdo, toda sta ju priporočila milosti porote.

Ne bo vaj

Zbora Kanarčki in Cvet ne bo sta imela vaje nocoj večer radi volitev, ki se vrše v SDD na Prince Ave. Prihodnja redna vaja se vrši 5. marca.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue

Published daily except Sundays and Holidays

Cleveland, Ohio

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.00. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:
U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

88 No. 48 Tues., Feb. 27, 1940

Skandinavski sosedje

Pred par tedni je prišel v Stockholm finski premier Risto Rytty in se vsedel za mizo z švedskim premierjem Hansom, zelo zmernim socialistom, ki včasih za kratek čas igra karte s kraljem Gustavom. Rytty je podrobno razložil švedskemu ministrskemu predsedniku težavni položaj finske armade na Mannerheim liniji in prosil Švede, da dajo Finski takoj vojaško pomoč, ali pa da vsaj dovolijo prehod tujezemskim četam švedskega ozemlja. Potem se je Rytty vrnil v Helsinki.

Tri dni pozneje je Švedska dala svoj odgovor v javnost. Odgovor se je glasil, da Švedska absolutno odkloni vso nadaljnjo pomoč Finski in kar se tiče prehoda tujezemskih čet preko švedskega ozemlja, pa tega Švedska ne more nikdar dovoliti. Sam kralj Gustav je pripomnil, da bi vsaka nadaljnja intervencija napram sosedni Finski zapletla Švedsko v vojno s to ali ono državo.

Ta izjava švedske vlade je bila kot mrzel curek vode na švedski narod od enega konca države do drugega pri misli, da se je pustilo sosedno Finsko na cedilo. Časopisje je pisalo dolge članke, da se je odreklo bratu pomoč v sili. Polkovnik Bratt, ki navadno govori v imenu generalnega štaba je javno rekel: "Zdaj je usoda Finske znana in kaj bo z Švedsko?" S tem je hotel povedati to, kar misli ves švedski narod, da je cilj Rusije Atlantik in potem prideta na vrsto Švedska in Norveška. "V kritičnem trenutku je bolje sprejeti udarec takoj, kot pa tedaj, ko ga bo težko prestreči," je rekel Bratt.

Druga vojaška avtoriteta, polkovnik Gyllenkrok je pa rekel, da bo dosegla ruska ofenziva svojo najvišjo točko v marcu ter zlomila Finsko, da bodo v aprilu ruske čete že ob švedski meji in v maju bodo Rusi že zasedli otočje Aaland, če Švedska ne bo takoj intervenirala z najmanj 100,000 možno armado.

Značilno je to, da vselej, kadar se v Švedski pojavi, v časopisju ali drugače, apel za pomoč Finski, je vselej nemško časopisje pri roki, ki grozi z reprislijami od strani Nemčije. Tako je oni teden grozilo nemško časopisje: "Mesto da bi jih (Skandinavci) vodila trezna premišljenost, jih vodi trenutna simpatija, podpihovana od angleškega vpliva, s čemer postavljajo sami sebe v nevaren položaj."

S tem, da je Švedska odrekla pomoč Finski in tudi zabilanila prehod tujezemskih čet preko njenega ozemlja, se je prvič pojavilo resno vprašanje pri zaveznikih: kako pomagati Finski? Zavezniki niso nikdar započeli kake izdatne akcije za odpomoč Finski, čeprav dobro vedo, da bo zanje velik udarec, če Rusija zavzame Finsko. Anglija in Francija moreta poslati pomoč Finski edino preko Norveške in Švedske. Dokler so se Finci držali in krepko odbijali ruske napade, sta skandinavski državi dovoljevali tisto drobtinico pomoči preko njiju ozemlja na Finsko. Zdaj pa, ko bi zavezniki radi poslali izdatnejšo pomoč, se je Švedska uprla. Tako zavezniki ne morejo kršiti nevtralnosti Švedske, da bi rešili demokracijo Finske. Švedska in Norveška pa vztrajata pri svoji nevtralnosti ne vsled bojazni pred Rusijo, ampak radi groženj iz Nemčije.

Ti dve državi se morata odločiti v tem, da sprejmeta Rusijo kot sosedo, če podjarmi Finsko, ali pa postaneta bojno polje, če dovolita zaveznikiškim armadam prehod na Finsko. Ne eno ne drugo ni prijetno.

Nič boljši položaj ni v zaveznikiških državah samih. Javno mnenje v Angliji je, da se pošlje orožje na Finsko, toda narod je odločno proti temu, da bi se poslalo na Finsko armado. Istega mnenja je močna delavska stranka v Angliji. Isto politiko zasleduje vse skozi premier Chamberlain, ki mu sledi angleški narod. Chamberlainova politika ni napadala, ampak je obrambena. Tako v vojni z Nemčijo kot v vseh drugih krizah, je Anglija na defenzivi, ki je veliko lažja in končno bolj uspešna, kot pa napadalna politika, katere konec je vedno dvomljiv. Braniti se je vedno lažje kot napadati. Čakati in pustiti, da se sovražnik utruji, je angleška politika.

Če gre Anglija na pomoč Finski, in se s tem zaplete v vojno z Rusijo, bi ji pridobilo na ugledu pri malih narodih in tudi pri narodu v Zed. državah. Toda s tem bi Anglija izsilila novo fronto. Rusija bi udarila Anglijo tam, kjer bi jo najbolj bolelo: v Indiji in kar je najbolj važno: Rusija in Nemčija bi se tesneje oklenili, česar si pa Anglija ne želi.

Iz vsega je jasno, da se Finska ne sme zanašati na pomoč od zunaj. Je kakor vedno, da si vsak varje svojo kožo. Anglija še vedno upa, da bo spravila Hitlerja na kolena, če mu Stalin ne bo dal vojaške pomoči. Zato se pa Anglija ne mara zameriti Rusiji in jo dražiti s kako večjo pomočjo Finski. Finska se bo branila sama, dokler se bo mogla. Če vzdrži do aprila, ko se bo pričel tajati sneg, potem Finska ne bo potrebovala nobene pomoči, ker se bo umaknila za svoja močvirja, kamor ruski tanki ne bodo mogli. To dobro vedo tudi Rusi, ki bodo napeli vse sile, da zavzamejo Mannerheim linijo še v snegu in ledu. Zato bomo pa videli na Finskem v prihodnjih tednih boje na življenje in smrt. Če bo ostala Finska cela do spomladi, bo pa to pravi čudež, ker dosti psov je zadržal, če je še tako hiter.

BESEDA IZ NARODA

Še več pojasnila hočejo

Mož, ki ima v slovenski banki, v stari in v novi, svoj interes (pričakovanje) se je oglasil pri meni podpisanim in je izjavil takole:

"Hvala ti za tvoje razlage in pisanja o banki, vse je res tako kakor pišeš, toda, na nekaj te moram opomniti: Premalo pišeš o stari banki, kjer je zamrznjen denar. Ljudje ti bodo zelo hvaležni, če bi malo več pisal in pojasnjeval, kdaj bodo dobili dividende in kako je z staro banko, oziroma z likvidacijo."

Sem hvaležen možu, ki me je opomnil na to, rad bom tudi ustregel v kolikor mi bo mogoče. Verjamem, da so pojasnila potrebna, posebno še kadar ljudje dvomijo o stvari in je šepetanje vseh vrst za vso stvarjo. Tudi to vem, da je bilo vsa leta v tem velikem pogrešku, ker se ni našim ljudem dajalo točnih poročil, kar je izzvalo potem nesoglasja in javna zborovanja, katera so ugledu naroda in finančnemu podjetju zelo škodila. Radi tega prosim javnost, da naj ne bo užaljena, ker se pogosto oglašam v zadevi bančnega poslovanja. Iz svoje skušnjave vem, da ne pišem nič preveč, menim da še ne dovolj, ker smatram to ustanovo za največjo in najvažnejšo, od katere bo imel narod v bodoče velike koristi, če bo sodeloval z banko za lastno korist.

V prvih letih, ko je bila ustanovljena prva banka in je bilo vse v zlati glori, ni bilo potreba pisati in pojasnjevati o banki, banka je izdala ponovno zopet nove delnice in ni bilo niti potreba naznaniti v javnosti, da so napredaj; prodali so jih prijateljem med seboj, kdor jih ni dobil je bil užaljen. To je bilo prvih sedem debelih let. Sedaj pa, ko se nahajamo v drugih sedem letih, so pa pojasnila potrebna in zato se trudim, da bi narod seznanil z obsejo finančno institucijo, z prvo in z drugo. Meni ne more nikdo povedati ali dokazati, da ni prva banka, katero imenujemo, da tako rečem "staro" The North American Mortgage Co., ki sedaj samo likvidira in bo, kakor hitro bo izplačala vlagateljem denar, razpadla in prenehala; na drugi strani pa sedaj poslujoča banka The North American Bank Co., obvede eno in isto kar se tiče rešitve zamrznjenega denarja na eni strani, na drugi strani pa napredke nove banke, katere edina namore pomagati otajati denar stare banke.

Obe sta druga z drugo zvezani in se deliti ne morejo. Druga drugi pomagati do časa, da bo prva prenehala za vselej, druga, sedanja, pa ostala narodu, ki jo lastuje po delnicah. Te delnice so izšle iz stare banke v namenu, da bo nova banka pomagala stari. Torej druga drugi pomagata. V obeh ima narod svoj interes, v stari ima še za \$1,500,000 vlog. V novi ima pa \$100,000.00 gotovine v delnicah. Vse to je last naroda in narod je gospodar tega bančnega podjetja. Tisti, kateri to upravljajo, so samo delavci, lastnina je naroda, to bom v naslednjih vrsticah dokazal.

Prvič naj bo enkrat za vselej povedano, da sem pristopil k sodelovanju za banko največ z namenom, da bi pomagal otajati zamrznjen denar. Edina pot je pomagati do hitreje likvidacije potom nove banke. Istčasno pa, ko se dela za novo banko, se dela že v pomoč likvidacije. Tako se dela obenem za obe, v korist obeh. Tudi se ne da in se ne more deliti ene od druge. Isti ljudje lastujejo

novi kakor imajo zamrznjen denar v stari. Torej, če delam za novo, delam obenem tudi za staro, to se razvidi tudi iz tega, ker smo potom nove banke odkupili od stare za nad 50 tisoč dolarjev vrednosti, da bo prej likvidirala. Dalje je naš namen pokupiti vse ali v kolikor bo imela nova banka denarja na rokah od novih vlog. Ali vidite in ali razumete, kako se lahko dela roka v roki za obe banki? Ne more se deliti in ne sme se podcenjevati nobene.

Premoženje ene in druge

Ob koncu leta ste dobili ali čitali finančni račun nove banke, katere premoženje sega na \$1,201,718.22, to pregledano od državnih nadzornikov.

Prav tako ste čitali račun premoženja stare banke, ki se nahaja v likvidaciji. Ker ste večina eni in isti rojaki, ki imate delnice v novi in zamrznjen denar v stari vas bo gotovo zanimalo vedeti od obeh kako se nahaja njih stanje finance.

Dočim nova napreduje z vsakim dnem v vlogah in v posojilih, kar pomeni, da je veselje za delničarje in upanje za hitrejšo rešitev denarja iz stare banke, je pa na drugi strani stanje stare banke sledeče: \$1,841,941.93. Tu vidimo, da ima stara banka za \$640,124.71 več premoženja nego nova banka. Marsikateri niti ne ve, da ima stara banka še toliko premoženja. Njeno premoženje se deli približno takole: Posojila na zemljišča \$246,573.65. V bonlih in obveznicah pa \$1,275,924.17. Drugo premoženje cele vsote je še v drugih raznih skladih. Vedite tudi to, da je cenitev tega premoženja precejšen na cenah kakor so sedaj in ne kakor so bile pred leti.

Zelo dobro se vidi tudi to, da je vsega premoženja za likvidirati okroglo \$300,000.00 več nego dolguje stara banka vlagateljem. Vlagatelji naj mirno ohranijo zaupanje v likvidacijski odbor, pa bodo dobili izplačila svojih vlog v celoti, četudi gre likvidacija bolj počasi. K temu je potrebno še sledeče pojasnilo: Ko je banka zaprla vrata je imela dolga za en milijon in pol. Od takrat in do sedaj je vrnila skoro do malega ves ta denar z likvidiranjem. Nekateri ljudje tega niti niso vedeli, ko so drugi drugače razlagali ljudem likvidiranje banke.

Vedite tudi to, da je ob zaprtju banke ostalo banki samo to, kar niso ljudje od banke hoteli rešiti. Ostali so banki prazni domovi za časa depresije, v katere je banka trošila mnoge tisoče, da je te domove naredila vredne, sedaj prinašajo banki redne mesečne dohodke. Dalje vedite, da je skoro do dva milijona premoženja stare banke, za katerega je bilo potrebna natančne študije, kako in kdaj se zamore najmanjši del tega prodati za najboljšo ceno. Kako velika odgovornost je tu za likvidacijski odbor ve le tisti, ki ima v to vpogled.

Odkar sem tudi pri likvidacijskemu odboru dobivam vedno večji vpogled v to nehalno delo, ki ni nobena malenkost spraviti v hitro likvidacijo.

Mi se snidemo približno dvakrat na mesec k posvetovanju z odborom za likvidacijo. Vsak odbornik dobi račun o tem kar se je med časom od zadnje seje v likvidaciji spremenilo. Če smo imeli prvo sejo začetkom leta je bilo še dolga drugim bankam na prvo posojilo od že poročanega milijon in pol posojila še \$85,000.00. Na seji 19. februarja nam je sporočil likvidator, da je tega dolga še samo za \$66,000.00. Likvidator mora vedno paziti na vrednost obveznic kdaj je za iste naj-

boljši čas, da jih proda, da bo več pridobil za vlagatelje. Prav tako je pri prodaji drugih vrednot in zemljišč.

Mi pa tudi vsi vemo, kako je težko dandanes za gotov denar prodati posestev ali kar bilo drugega. Banka ima okrog 35 posestev, večina so hiše po več družin, te hiše prinašajo danes za likvidacijo lep denar mesečno, skoro do \$2,000.00 na mesec. Te hiše želi likvidator prodati, kupcev pa ni za velika posestva, tisti, ki bi imel na rokah denar bo sedaj kupil vredno posestva, katerega mu bodo prinašala lepe obresti na investicijo. Večina so vse hiše v najboljšem stanju, banka je potrošila za preureditev lepe tisoče, da so vsa posestva v stanju rednih dohodkov.

Odbor za likvidacijo se tudi posvetuje, da razsodi ceno za vsako posestvo, za katerega se oglasi kupec. Pri tem pride v poštev koliko je bilo na posestvu dolga za vknjižbo, dalje pa tudi koliko je banka potrošila za popravilo, za davke in drugo. Če pomislimo, da ima poslujoča banka The North American Bank Co. en milijon in dvesto tisoč v akciji in prometu, likvidacija pa ima za \$640,124.71 še več, moramo iz tega sklepati, da ima likvidacijski odbor polno dela in odgovornosti.

Odkrito izjavljam, da ne vidim nikjer najmanjše netaktnosti pri likvidaciji, kakor je ni pri poslujoči banki. Zaupati moramo sebi in narodu. Vse je pa odvisno od nas samih. Pričram sem, da če bi se mi strnili skupaj, da bi naš slovenski narod prišel z svojim denarjem na lastno domačo banko, bi bila likvidacija kmalu rešena.

Zal, zelo žal, da za mnoge pišem zamenj! Prav posebno pa mi je žal, ker moje prizadevanje ne doseže ničesar pri tistih, ki se imajo za "NARODNO - ZAVEDNE". Zal, da še mnoga društva, ki lastujejo delnice nove banke in vedo, da so te delnice vredne že sedaj in bodo vredne še veliko več, pa na žalost še nimajo denarja v lastni banki marveč drugje! Zdi se mi, da je to delo klubovanja osebnih mrženj, narod pa škodo trpi! Ali bom mogel res še dolgo prositi domačine, da pridejo v njih lastno hišo in se vsedejo k mizi?! Narod, vzdrani se!

Anton Grdina.

Nekdanji vladni zakladničar

Pokjni Mr. Andrew W. Mellon, vladni zakladničar ameriške vlade je izjavil v septembru, leta 1928 sledeče: "Nobenega vzroka ni za nepotrebno skrb, kar se tiče bodočnosti. Višek prosperitete se bo nadaljeval nemoteno." Kaj bi rekel Mr. Mellon o sedanjem stanju množice bednih ljudi?

IZ DOMOVINE

Nesreča pri delu. Kakor vsako zimo, tako imajo tudi letošnje kmetje v tem času največ dela v gozdovih, saj je sedaj najlažje spravljati po slabih gozdnih potih les v dolino. Pri tem delu pa je 23-letnega posestnika s sina Franca Jamnika iz Želimelja zadela huda nesreča. Ko je nakladal težak hloh na voz, mu je spodrsnilo, hloh pa mu je padel na desno nogo. Z zmečkanogo nogo so ga prepeljali v ljubljansko bolnišnico.

V Ljubljani so pokopali g. Franca Mavca, vlakovodjo drž. žel. v. p. — Umrl je g. Milan Gostiča, abs. chem., ki ga je na novega leta dan na železniškem prehodu povozil vlak in je nato v bolnišnici podlegel hudim poškodbam. — V Koseskega ulici 20 je umrl gospod Martin Kovac, oblastni inšpektor fin. kontrole v pokuju.

— V Ljubljani je umrl g. Avgust Kavčič, mestni učitelj.

Če verjamele al' pa ne

Po dolgem času se je zaletel v to kolono prijatelj Tone Vatovec, ki pravi:

"Kadar boš končal s tistimi Rooseveltovimi tikci, bi Te prosil, da daš meni in drugim nekaj navodil, ker smo prepričani, da nekaj več, čeprav vsega ne. Nekaj bi Te vprašal, ki se tiče mene in mnogo drugih je na isti poti in bi potrebovali pametnega nasveta ali navodila. Stvar je namreč ta, bom kar po pravici povedal, da se me prijemlje ne-

IZ PRIMORJA

—Trst, jan. 1940. Pred kratkim je bila izdana uredba, ki določa razdelitev surovin za izdelovanje mila. Po tej uredbi bodo surovine razdeljene na posamezne panoge industrije mila na sledeč način: industriji mila za pranje je priznanih 80 odstotkov surovin, tvornicam industrijskega mila je odobreno 15 odstotkov in industriji toaletnega mila 5 odstotkov potrebnih surovin.

—Meteor ga je opazil. V bližini Napolija v Italiji je pred kratkim neki kmet delal na polju. Nenadno pa je začutil, da je mimo njega kakor blisk naglo šinil na tla razbeljen predmet in mu ranil obraz. Razbeljeni kosček je brez sledu izginil v tleh. Kmet je moral k zdravniku, ki je ugotovil, da je moža poškodoval meteor, ki je zašel iz svetovnega prostora v območje zemlje.

— Sv. Lucija. Pred goriškim sodiščem je bil obsojen na 2 leti zapore 27-letni Josip Makuc iz Prapetna, ker je v prepričanju udaril Andreja Ozebka iz Sentvidske gore s steklenico po glavi in ga tako spravil za 80 dni v bolnišniško posteljo.

— "Santa Gorizia", "Piccolo" priobčuje pismo nekega goriškega bojovnika na goriškega župana, v katerem podpisnik predlaga, naj g. župan poskrbi, da se Goriči uradno podeli naslov: "Santa Gorizia" (Santa Gori-ca). Svoj predlog utemeljuje:

Gorica je bila trideset mesecev prizorišče najostrejših bojev. Italijanski vojski so tu s svojo krvjo pisali zgodovino Italije. Pesnik V. Locchi je mesto takrat krstil s pridevkom "Sveta". Gorica je obdana s številnim krajem in višinami, ki se imenujejo po svetnikih: Kalvarija, Sv. Gora, Sv. Valentin, Sv. Gabrijel, Sv. Katarina, St. Maver, Sv. Danijel, Sv. Marko, Sv. Mihael, Stan-drež, St. Peter, Sv. Rok, Sv. Trojica. Zemlja v mestu in v okolici je posvečena, ker je v njej posvečena, ker je v njej počivalo toliko junakov in 70,000 okostij je shranjenih na Oslavju. Zato naj fašistična vlada podeli Goriči pridevek "Sveta," kar bo gotovo v veselje vseh meščanov. Kaj bo ukrenila vlada, ne vemo. Vendar menimo, da gremo predaleč, ako upravičenost "Svete Gorice" utemeljujemo z okoliškimi imeni, kajti ta naselja in višine nosijo svojo označilo po cerkvah, svetih božjih hramih, ki so jih naši pradedje sezidali v čast resničnih svetnikov.

— V 76 leti starosti je v Spodnji Idriji umrl znani izdelovatelj pečnic Tomaž Carl, v Srednji Kanomlji v 83 letu Marija-na Obreskar, v Masorah Neža Lapanje v 71 letu in v Sp. Idriji Janez. Podobnik v 66 letu.

Podmelec. Umrla je 80 letna Marjeta Kos, mati g. dekana v Komnu. Bila je blaga, zgledna krščanska žena, rojena na Bu-kovem, ki je dolgo vrsto let gospodinjala na strmi Podleskovi- ci.

— Osek v Vipavski dolini. Poročil se je Vencelj Černič, posestnik in cerkveni ključar v Gaborjah pri Mirnu z Milko Remec iz ugledne hiše v Vitovljah. — Jože Ličen iz Oseka se je poročil z Amalijo Toplikar, hčerko bivšega župana.

kaka bolezen, ki ji ne vem imena. Vsak večer namreč, ko se enkrat navečerjam in se vsedem tisti mehki stol, ki so ga Amerikanci ustvarili za prežvekovanje in bi rad kaj čital ali poslušal radio, pa me v par minutah zmanjka. Potem jo pa vlečem kar celi dve uri.

Pa bi ne bilo to še tako napet ampak domačin hodi narobe, ker v tem času ne slišijo radia, pa mnogi ga odprejo še tako naglas, da bi Moj glas je namreč veliko močnejši, ker prihaja skozi dva Ne, bi gistra: skozi nos in skozi usta. Moja žena pravi, da je grozila velika škoda, ker toliko in tako močne sape ne uporabim za kaj koristno stvar, recimo za tobako ali kaj podobnega.

Slišal sem tudi od drugih, da jih tare enaka bolezen. Zdaj pa ne vemo, kaj to pomeni. Ali bi to znamenje, da bomo šli kmalu proti zapadu in se že zdaj privajamo na večno spanje, ali je pa čisto navadna lenoba.

Nekaj podobnega se je godilo tudi v starem kraju, kot sem slišal. Tam je bila pa ženica, ki ni smela videti cerkve, da se ne bi pričelo dremati. Navadno je vso maso, posebno pa pridigo prespala. Sama je pripovedovala, da ko zagleda zvonic cerkve sv. Martina, pa se ji če "neč spsat, neč ko spat!"

Pa ti zdaj eno reci, če bi kaj vedel primere v tem važnem vprašanju. Te pozdravlja Tvoj prijatelj — Tone Vatovec."

Vidiš, Tone, to so pa leta! Stojim kolikor hočeš, da ko si star 18 ali 20 let, bi ne bil takoj po večerji zaspal, če bi Te bil kdaj privezal. Edino zdravilo, ki bi ga jaz vedel, bi bilo to, če bi Te žena postavila tisti udobni stol, zdajle v takem času ven na poročilo. Boš videl, kako boš pri brhiti!

Ampak ker že govorimo o spanju, sem se spomnil, kako smo odvažili nekega fanta pri naši stotnjici spanca, ki je bil izven reda, da to je, vselej je bil najbolj zaspal, kadar je imel nočno službo. Ne vem, če si bil Ti Tone že takrat pri nas na žernadi, ali ne. Recimo, da nisi bil, da ne bo kaj sumil, da si imel Ti kaj opraviti zraven.

Torej tisti zaspane, ki je bil sicer fest fant, je vselej zaspal, kadar je imel službo. Ko je v vojski prišel na deseti uri vse potihnilo, se je vsedel k mizi na hodniku in v nekaj minutah ga je zmanjkalo. Pri tem je imel pa srečo, da ga ni zalotila kaka višja oblast, ker slaba bi se mu godila, če bi ga. Saj hujšega greha pri vojakih ni bilo, kot če je kdo spal, v službi ali na straži, so re- kili.

Pa smo ga imeli radi in ker smo se bali, da bi neke lepe noči ne prišel v zameri pri cesarju, smo sklenili, da ga bomo te groznave odvažili. Ko je imel pet službo, smo pazili, kdaj bo zaspal. Pri vratih iz sobe smo kukali in čakali. Res ni bilo dolgo, ko se je začel pretegavati zehati, kar je vselej predpriprava za spanje. Nekaj časa se je premagoval, pa ga je le zmoglo. Naslonil se je na komolec in zaspal. Pri tem mu je glava vedno bolj kimala proti mizi in ni bilo dolgo, ko mu zdrkne čaka z glavo in se zatrkla po mizi. Na to smo pa čakali.

Eden je šel prav potihno do njega, vzel čako in nalil vanjo do vrha vode. Potem je šel pa na stopnice in začel tolči z bajonetom ob steno, da se je slišalo, kot bi prihajal sam general inšpicierat.

Tedaj pa šine naš zaspane pokonci, naglo seže po čako in si jo pokrije, da bo pozdravil "foršrifi" častnika. Seve, takrat se je pa vtila nanj ploha za vrat in po obleki, da je bilo veselje. Mi pa v smeh! Namečeni vojak je grdo gledal in tudi nekaj tistih čudnih besed je povedal, ki se razbijo v hudi sili, pa ki niso za javnost. Ampak zdravilo je pa je pomagalo in kot je sam rekel, je bil poslej v službi britten ko sama pošast.

WINNETOU

Po nemškem izvirniku K. Maya

Toda zaloga je bila velika, potorej iskati.

Jezdila sva ob reki navzdol. Dolgo nisva našla nobenega sledu o kaki naselbini. Šele proti večeru sva našla na obdelano polje. In ob potočju, ki se je izlival v Turkey River, je stala velika kočja iz neobdelanih brun. Za kočjo je ležal vrt, nekoliko v stran pa je stalo gospodarsko poslopje. Pred njim je bil ograjen prostor, po katerem so se podili konji in druga domača živala.

Pojezdila sva bliže, razjahala in privezala konje k ograji ter stopila k hiši. Ozka, strelnim luknjam podobna okna je imela.

Pa iznenadena sva obstala.

Skozi okno se pomolile puške, cevi in osoren glas je povedal po angleško:

"Stojta! Moja hiša ni globolnjak, ki bi bil odprt vsakemu poljubnemu pticu! Kdo ste, vi beli človek, in česa iščete tod?"

Spogledala sva se z Winnetoum. Takega sprejema na farmi belega človeka pač nisva pričakovali.

"Nemec sem," sem odgovoril. "In pedlarja iščem, ki se te dni baje tod mudi."

Tudi svoje ime sem mu povedal.

Robato je dejal:

"Pri nas ni nobenega pedlarja. Glejta da ga sama najdet! Vajin pedlar me nič ne briga. Poberita se odtod!"

"Ampak, sir, ne bodite vendar taki! Vljudo sem vas vprašal in smem tudi vljuden odgovor pričakovati. Le lopove se tako spodi izpred hiše, ne pa pošteno ljudi!"

"Je čisto prav, kar ste povedali! Sami ste si izrekli obsodbo! Prav zato vas podim izpred hiše!"

"Torej mislite, da sva lopova?"

"Yes!"

"Zakaj?"

"Zakaj da vaju imam za lopova, to je čisto moja osebná zadeva, in vaš prav za prav čisto nič ne briga. Le toliko vam povem, tisto, da bi bili vi Nemec, tisto je vsekakor laž!"

"Res je!"

"Pshaw —! Nemec — pa bi si upal tako daleč ven v divjino na Turkey River! Bi mu moralo biti že Old Firehand ime, ki je tudi Nemec, pravijo."

"Torej Old Firehand bi sprejel pod streho? In ravno od Old Firehanda prihajava. Sam naju je poslal!"

"Vi —? Od Old Firehanda da bi prihajali? — Hm —! Kje pa je sedaj Old Firehand?"

"Tri dni je že odtod ima svoj 'lovski grad,' kakor pravi tabo — svoje lovske družbe. Morebiti ste že čuli o njem."

"Da. Nekí lovec, Dick Stone po imenu, je bil nekoč pri meni. Pravil je, da je iz družbe Old Firehandovih lovec in da je treba približno tri dni jezdit do kraja, kjer tabori."

"Dick Stone —? Poznal sem ga. Moj dober prijatelj je bil. Pa del je v boju s Ponkami pred nekaj meseci."

"Mogoče. Je vse lepo in prav, kar tule pravite —. Toda zapam vam vkljub temu ne."

"Zakaj ne?"

"Rdečkarja imate pri sebi."

"Tale gentleman je moj dober prijatelj."

"Prav radi tega! Razmere tod po deželi niso take, da bi človek kar takole meni nič tebi nič odprl rdečkarju vrata —. In posebej slabe izkušnje še imamo z belimi, ki se bratijo z rdečimi. Tisti rdečkar je lahko vaš prijatelj, moj pa ni in ne priporočam vas posebno, da prihajate v njegovi družbi."

"Še prav posebno me priporočam! Če pride tale Indijaneec k vam, je njegov obisk za vas časten. Kajti tale je Winnetou, poglavar Apačev."

ZAPISNIK

redne letne delniške seje S. N. Doma na St. Clair Ave., Cleveland, O., ki se je vršila ob večerih 11. in 12. jan. 1940 (Nadaljevanje)

Druga seja z dne 12. januarja, 1940

Predsednik Krist Stokel otvoril sejo ob 8. uri zvečer v spodnji dvorani S. N. Doma. Tavear čita imena direktorjev, ki so vsi navzoči in potem imena društvenih zastopnikov in konstatira, da je seja sklepna.

Ker je podpredsednik Frank Somrak odsoten od te seje vsled bolezni, Jos. Trebec predlaga, da naj bo podpredsednik za nocojšnjo sejo regularni podpredsednik Doma, Frank Ogler. Frank Česnik podpira. Ogler zavzame urad podpredsednika konference.

Krist Stokel poroča da zapisnik prve seje konference še ni gotov, ker zapisnikar ni imel časa istega izvršiti, ker podnevi delal in zapisnik je pa obširen.

John Renko pravi da naj zapisnik izostane in da naj nadaljuje sejo. John Zalar predlaga, da naj se zapisnik objavi v listih. Renko podpira.

Mrs. Mary Ivanush protipredlaga da se zapisnik prečita na direktorski seji in odobri. To naj zadostuje, ker se je tako tudi v preteklosti izvršilo. Protipredlog je tudi podpiran.

Andrej Tekavec priporoča da se sprejme sklep, da se zapisnik objavi v javnosti; se izplača.

Louis Zorko izraža dvom, da bi listi zapisnik zastoj priobčili, bo treba za priobčitev plačati in bo stalo precej denarja.

Ludvik Medvešek tudi zagovarja priobčitev zapisnika v javnosti, ker ni bil noben zapisnik priobčen že zadnjih deset let; malo spremembe ne bo škodilo.

John Zalar ponovno zagovarja priobčitev zapisnika v listih, pravi, če bo nekaj stalo, se pa morda kje drugje da kaj prihraniti.

Frank Turek predlaga, da se debata o tem zaključi. Podpirano in sprejeto.

Leo Kushlan želi vedeti, kdo ima zapisnik potrjdi preden se objavi? Ludvik Medvešek predlaga, da zapisnik pred priobčenjem odobri direktorij S. N. Doma. Predlog je podpiran in sprejet brez ugovora.

Delničar Skerl pravi, čemu smo debatirali o zapisniku, ker ni bilo tega treba.

Sledi glasovanje o Zalarjevem predlogu, ki je sprejet brez ugovora.

Poverilni odbor poroča o rezultatu tretjih volitev, pri katerih sta bila na listi Frank Virant in Josephine Zakrajšek. Izid volitev je bil sledeči: Virant je prejel 47 glasov in Mrs. Zakrajšek 61. Kot sedma direktorica je izvoljena Mrs. Josephine Zakrajšek. S tem so volitve končane.

Na dnevni red pride ponovno resolucija glede financiranja Slovenskega narodnega muzeja.

Vatro J. Grill pojasni, da je namen resolucije v glavnem ta, da se dovoli direktoriju S. N. Doma obrniti s prošnjami za podporo Muzeju na organizacije, društva in Domo in da se naprosi slovenske časopise, da bodo priobčali tozadevne dopise in sami prigovarjali ljudem, da bodo prispevali stvari v Muzej in nekoliko finančno podprli to ustanovo.

Anton Grdina pravi da potem, ko je slišal pojasnila o namenu te resolucije in se je podrobneje z njo seznanil, se v celoti z njo strinja in jo priporoča v sprejmem.

Leo Kushlan pravi, da ni nameraval govoriti o tej zadevi, ker je bil mnenja, da večina delničarjev tako misli o Slovenskem muzeju kot večina direktorijev. Namen te resolucije je, da se vpraša druge organizacije in društva za finančno pomoč, ker Muzej je splošnega pomena vsega slovenskega naroda, torej naj tudi po možnosti narod k temu nekaj prispeva. Vsaka stvar se prične z malim in potem raste.

Tako je tudi nekdo moral pričeti z Muzejem, sicer bi ga nikdar na bilo. Najprvo pa je treba pričeti in ustvariti neko podlago ideji, potem se šele lahko vpraša druge skupine za pomoč. Tako je storil S. N. Dom. Pri tem se nam ni treba ničesar bati, da bi bilo kaj narobe. Najprvo moramo iti na delo in zbrati stvari skupaj, ki spadajo v Muzej in to smo že vršili lansko leto in moramo nadaljevati brez prestatka. Sedaj iščemo vsepovsod za Muzej razne zbirke, koliko bomo dobili se še ne ve. Matija Pogorelec ima še veliko zbirko, glavnih stvari, ki jih ima nam še ni nič poslal. Obljublja, da bo poslal, bi bil podpisati eno pogodbo, da vse kar je in še bo poslal, bi spadalo Slovenskemu muzeju, pa je podpis odklonil z gotovo pripombo, da zbirka postane last muzeja šele po njegovi smrti. Na podlagi zbranega materiala za Muzej bomo šele lahko govorili, kakšne in kolikšne posebne prostore Muzej potrebuje.

Tudi Ivan Molek, urednik Prosvete je obljubil svojo zbirko v Muzej, ko bomo imeli prostore za to pripravljene. Nobenega strahu ni treba imeti glede Muzeja in ne glede stroškov z istim, ker sorazmerno ne bodo veliki. Slovenska mladina se za slovensko zgodovino v Ameriki mnogo bolj zanima kot se je pa pred 25 leti. Danes le mnogo mladih

ameriških Slovencev, ki znajo istotako dobro slovensko, če ne še bolj kot priseljenci in bodo to ustanovo sposobni in voljni peljati naprej, ker je res velikanjskega pomena za ves slovenski živelj v Ameriki. Stroškov bo seveda nekaj pri tem, ampak ne tako veliki, da bi se jih bilo treba bati. Vse bo šlo polagoma in zlahka naprej. Priporočam, da se resolucijo sprejme.

Wm. Candon predlaga, da se resolucija sprejme kot predložena. Predlog je podpiran.

Frank Smole pravi, da je treba misliti na to, da se bo stare ljudi raje podpiralo ne pa Muzej. Na društva že sedaj pride polno prošelj in vsakovrstnih vstopnic. Z Muzejem bo še več obveznosti.

Milan Medvešek pravi, da narod, ki je živel in živi mora neko sled za seboj zapustiti o svojem delu in prizadevanju. Slovenski narodni dom je mala skupščina naroda, društvenih zastopnikov in posameznikov in kot taka je kompetentna pričeti s skromnim Muzejem, v katerega se naj skuša zbrati in spraviti najbolj važne stvari in rekorde dela Slovencev v Ameriki. Ta ustanova spada v Slovenski narodni dom, ki je največje kulturno središče in k temu naj doprinese tudi Dom svoj delež poleg drugih.

Anton Grdina pravi, da je vsaka nadaljna razprava o tem nepotrebna. Čemu bi s tem sejo zavlačevali, ker mora biti sedaj vsakemu jasno, kaj je namen resolucije, ki je povsem na mestu. Predlaga, da se debata zaključi in da naj se glasuje.

Sledi glasovanje in resolucija je sprejeta s 180 glasovi proti enemu (Smole).

Jos. Skuk pravi, da prej nismo pri delniških sejah dali izraza spoštovanja in spomina umrlim delničarjem ali direktorjem, pa je mnenja, da bi bilo na mestu, da predsednik pozove zbornico, da vstane v znak sožalja, ker smo ta teden izgubili prvega blagajnika S. N. Doma, Michaela Setnikarja in bivšega direktorja Doma, Rudolfa Perdana, ki sta umrla pred nekaj dnevi.

John Hočevar pravi, da kaj takega ni potreba, ker se že prej tega ni izvajalo, dasi je v prošlosti umrlo že dosti delničarjev in tudi direktorji, naj se še sedaj opusti.

Krist Stokel smatra sugestijo Jos. Skuka umestno in pozove zbornico, da v znak spoštovanja do umrlih in sožalja preostalih, vstane. Se zgodi.

Erazem Gorshe predloži zbornici drugo resolucijo in pojasni, da bo naš največji darovatelj Slovenskemu narodnemu muzeju praznoval v nedeljo 14. jan. svoj 2. rojstni dan. In da se zavrednega rojaka vsaj malenkostno moralno odškoduje za njegovo

veliko delo v življenju, naj se sprejme predložena resolucija, ki se glasi:

RESOLUCIJA

Da se Slovenski narodni dom na St. Clair Ave., v Clevelandu, Ohio, v imenu Slovenskega narodnega muzeja, ki je bil ustanovljen pred letom dni pod pokroviteljstvom Doma, vsaj nekoliko moralno odškoduje velikodušnemu, zavednemu in požrtvovalnemu rojaku, ki je prvi pričel zbirati predmete in časopise ter druge stvari zgodovinskega pomena za Slovence v Ameriki in jih hranil skozi dolgo dobo 40 let in, ker je on kot posameznik brez dvoma zbral največ stvari skupaj in jih shranil v čast in ugled celotnega slovenskega naroda v Ameriki in, ker je že dostavil osem zabojev raznih slovenskih časopisov, revij in drugih zanimivosti v Slovenski narodni muzej in, ker je obljubil javno v časopisih in v pisnih podariti temu Muzeju še svojo preostalo zbirko narodnega značaja, kar še ima, mu v znak hvalečnosti za njegovo velikodušnost navzoči zastopniki društva delničarjev in posamezni delničarji iskreno čestitamo k njegovemu 72. rojstnemu dnevu, ki ga praznuje v nedeljo 14. januarja, 1940, in ga ob tej priliki imenujemo

MATIJA POGORELEC

za PRVEGA ČASTNEGA ČLANA Slovenskega narodnega muzeja v Clevelandu, Ohio, z vsemi pravicami do kakoršnih je kdo upravičen kot posameznik, sedaj ali v bodoče.

Sprejeto na redni letni delniški seji S. N. Doma na St. Clair Ave., dne 12. januarja, 1940.

Predlog je podpiran, da se resolucijo sprejme, kot je bila predložena. Sledi glasovanje. Resolucija je sprejeta soglasno od vseh navzočih.

Jos. Terbižan pravi, da smo včeraj slišali poročila direktorijev. Noben pa ni poročal, zakaj se ni izboljšalo akustike v dvorani, kot je bilo sklenjeno na delniški seji pred letom dni in tudi se ni izboljšalo odra. Želi pojasniti.

Jos. Skuk pravi, da je delničar Terbižan popolnoma na mestu s svojim vprašanjem. Akustika se ni izvedla zato, ker je bilo pri Domu več nujnejših opravil, predvsem furnez, ki je neobhodno potrebno, da je v dobrem stanju za zimo in ki je stal dosti denarja. Glede akustike v avditoriju se je dobilo izvedenica iz Case School of Applied Science Dr. Millerja, ki je točno analiziral naš avditorij in pojasnil vzroke, zakaj se slabo sliši in kako se lahko temu odpomore. Direktorij je sklenil, da se akustika završi, ampak financa je zadržala, da se še ni izvedlo. Če se izvede akustiko v avditoriju, bo najbrže potem treba dvorano prebarvati, da bo harmonično izgledala, ker akustično blago pokrije nekaj sedanje dekoracije. Če bi se pa še barvanje izvedlo, bi pa stalo okrog \$5,000.00 in tega se ni moglo narediti v minulim letu. V letu 1940 se bo to izvršilo, če zbornica ponovno odobri ta predlog.

Anton Grdina pravi, da prosi za par minut časa in čestita direktoriju S. N. Doma ter navzočim delničarjem, ki se vsi trudimo in delamo za bodočnost. Na način lahko postanemo voditelji vsega slovenstva v Ameriki. Je prav, da se tako previdno gospodari, da bo Dom enkrat zmožen dati svojim delničarjem tudi kakšne dividende. Pravi, da tudi on predstavlja narodno ustanovo, 8,000 slovenskih vložnikov, ki so pri tem prizadeti. Pravi, da zastopa obe slovenski banki, staro in novo in kar je bil poverjen. Pri banki je našel, da je 48 društev delničarjev in 925 posameznih slovenskih delničarjev, to je pri novi banki. Pravi, da drugo leto se bo letna seja banke vršila v Domu. Pravi, da predstavlja tudi nesrečne vložnike stare banke, ki imajo

tam svoj zmurnjen denar. Banka je institucija slovenskega naroda. Nove banke se ne bodo več ustanovljale. Srečni so tisti, kateri jih sedaj imajo. Narod prosi za posojila. Če bi slovenska društva prinesla svoj denar na slovensko novo banko, bi lahko nova banka prevzela staro banko in bi vložnikom stare banke izplačali dolar za dolar. Zato apelira na društvene zastopnike in posameznike, kateri nimajo še svojega denarja na slovenski banki, da ga prinesejo, ker slovenska banka, je narodna banka. Pravi, da je bila stara banka, banka sebičnežev, nova banka je vse kaj drugega. Nič se ni treba bati, v par letih bo tudi stara banka izplačala dolar za dolar. Pozabimo na stare napake, ki so bile storjene. Stori je sklep, da bo stopil pred narod in govoril toliko časa, da ga prepriča o varnosti slovenske banke. Vsaka skušnjava človeka nekaj izuči. Pravi da je posvetil ves svoj čas slovenskima bankama, da zanemari lastne trgovske interese in dela nesebično za novo in staro banko. Da je toliko naših slovenskih vlagateljev bilo prizadetih s staro banko, mu je jako hudo pri srcu. Zato hoče žrtvovati ves svoj čas, da se to popravi.

(Dalje prihodnjič)

IZ PRIMORJA

—Gravho v Baški dolini. Od 6. do 10. decembra nam je naš g. župnik poskrbel za malo duhovno veselje: obhajali smo štiri dneve duhovne vaje. G. dr. Močnik, profesor iz Gorice, nam je v kratkih premišljevanjih povedal dokaj v srce segajočih besed. Spovednice in obhajalna miza so bile vse ure oblegane; tudi moški so se odzvali pobožnosti v čednem številu. Pevci so poskrbeli z zelo lepim in izbranim petjem za lepši uspeh. Dal Bog, da bi ta pobožnost rodila obilo sadov, zlasti v srih mladine, ki je te dni pokazala izredno zbranost in resnost.

Čepovan. Dne 14. decembra je imela Katarina Kofol, vulgo Farberjeva, stara okrog 50 let, iti v Trst k pregledu radi pokojnine, ki bi jo imela prejeti vsled nezgode pri kmečkem delu. Uboga mati je že dlje časa bolehal na živcih. Novica, da mora v Trst, jo je tako močno pretresla, da vso noč pred odhodom ni nič spala. Zjutraj, ko je šla na avtobus, jo je nenadoma prevzela taka zmedenost, da je pri bivši Znidaršičevi žagi skočila v globoki tolmun. Njen mož jo je spremljal in šel par korakov za njo. Nesreča se je zgodila pa tako hipno, da ni mogel skočiti za ženo in zabraniti zmedenega dejanja. Tudi na rešitev iz divje vode ni mogel misliti. Ko so prihiteli vaščani, so potegnili že mrtvo nesrečnico iz vode.

—Ajdovščina. Skozi naš trg so pričeli graditi novo, široko drzavno cesto. Šla bo o šturskega mosta, ki ga bodo razširili, preko nekdanje barvarnice in se bo zopet priključila stari cesti v bližini ajdovskega pokopališča. Z delom so že pričeli.

—Iz Idrijske kotline. Pretekli mesec sta v Sp. Idriji praznovala zlato poroko Jakob Kogelj in njegova žena Apolonija roj. Tavčar. Ker zadnji čas obadva obiskuje bolezen, jima želimo zdravljenja, da bi večer svojega življenja preživljala v miru in zadovoljnosti. —Zadnji čas so se poročili Anton Likar iz Loma v Srednji Kanomli z Julko Kosmač iz Vodic v Mrzlem Vrhu pri Ledinah, in Franc Vidmar iz Sp. Idrije s Cecilijo Petrič iz Gor. Kanomlje. —V visoki starosti 94 let je v Spodnji Kanomli, po domače pri Markovcu, umrl Jakob Petrič, hišni posestnik. Rodil se je 30. aprila 1846. Bil je najstarejši v fari. —Strela v zimi. Na Gočah je med dežjem in grmenjem udarila strela in zažgala pri Kebetu konjski hlev. Zgorelo je mnogo grme in tudi lesa. Škodo cenijo na 25,000 lir.

Francoski topničarji se pripravljajo, da pošljejo "iskrene" pozdrave Nemcem tje preko. Ta 155 mm top so krstili za Rosalije in pravijo, da je prav "brhka dekle," ki pa ni nič kaj naklonjena Nemcem.

Oliver Twist

C. Dickens-O. Župančič

"In kaj bi to koristilo?" je vprašal nesentimentalni gospod Sikes, "Če bi mi ne mogla vtihotapiti pile in dvajset vatlov dobre, čvrste vrvi, bi se prav tako lahko sprehajala petdeset milj daleč, ali pa sploh ne; meni bi oboje enako pomagalo. Daj, pojdi in nikar ne pridigaj tukaj."

Dekle se je zakrohotalo, si te-sneje omotalo ruto, in korakali so dalje. A Oliver je čutil, kako se ji je roka tresla in ko ji je pri prvi priliki pogledal v obraz, je videl, da je bila bleda ko smrt. Hodili so cele pol ure po skoraj praznih, nesnažnih cestah. Srečevali so kaj malo ljudi in ti so bili videti po svoji vnanjosti istega poklica kakor Sikes sam. Nazadnje so krenili v zelo umazano ozko ulico, polno starinar-skih štacun. Pes je stekel na-prej, kakor bi vedel, da mu ni treba več stražiti, in se je usta-vil pred vrati zaprte in na videz neobljudene trgovine. Hiša je bila prava podrija. Na vratih je bila nabita deska z napisom "Od-da se v najem." Po vsej priliki je vsela tam že nekaj let.

"Vse v redu!" je vzkliknil Si-kes in se oprezno ozrl naokrog.

Nancy se je sklonila pod obok-nice in Oliver je slišal, da je zazvonilo. Sli so preko ceste in osta-li nekaj trenutkov pod svetilko. Šum se je oglasil, kakor da se odpira okno, in hitro za tem so se vrata nalahno odprla. Gospod Sikes je prijel meni nič tebi nič preplašenega dečka za vrat, in brž so bili vsi trije v hiši.

V veži je bila tema kakor v ro-gu. Počakali so, da je oseba, ki jim je odprla, vrata zaklenila in zapahnila.

"Je kdo tukaj?" je vprašal Si-kes.

"Ne!" je odgovoril glas. Kakor se je Oliveru zdelo, ga je že prej slišal.

"Je stavec tu?" je vprašal to-lovaj.

"Je," je odgovoril glas. "Am-pak presneto je klapast. Pa vas ne bo vesel? O, kaj šel!"

Glas in slog tega odgovora se je zdel Oliverovim ušesom znani; toda v temi ni bilo moči razloči-ti niti obrisov govoreče osebe.

"Luč nam daj," je rekel Si-kes, "če ne, si polomimo vratove. Če stopi kateri na psa, naj pazi na noge, to vam svetujem."

"Postojte malo, pa vam jo pri-nesem," je odgovoril glas. Sliša-ti je bilo, kako se koraki oddalju-jejo; in minuto na to se je po-kazala postava Mistra Johna Dawkinsa, tudi Zviti Lisjak ime-novanega. V desnici je držal lo-jeno svečo, vtaknjeno v preklano palico.

Mladí gospod ni dal Oliveru drugega znamenja, da ga je spo-znal, samo porogljivo se mu je

zarežal. Nato se je obrnil od nje-ga in pomignil prišlecem, naj gre-do za njim po stopnicah, ki so držale navzdol. Prekoračili so prazno kuhinjo, in ko so se odpr-la vrata v nizko, zatohlo sobo, vzdihano v nekako zadnje dvoriš-šče, jih je sprejel hrupen smeh.

"O, barokica moja, barokica moja!" je zavpil gospodič Korle Bates, ki je bil iztresal tisti smeh iz svojega meha. "Prišel je, o, joihata, prišel je! O, Fagin, po-glejte ga, Fagin, pogledajte ga no! Ne morem več; to je pa že tako lepa komedija; ne morem več. Primi me kdo, da se izkrohočem."

V tem nepremaljivem kipenju dobre volje je legel Korle Bates po dolgem na tla in v razposaje-nosti pet minut krčevito brcal. Nato je poskočil na noge, vzel Lisjaku preklano palico iz roke, šel proti Oliveru in ga od vseh strani ogledoval. Zid si je snel nočno čepico in se pred zbeganim dečkom venomer globoko prikla-njal. Lisjak pa, ki je bil resnej-še narave in se je le poredkoma spuščal v burke, kadar je imel opravkov, je z veliko marljivo-stjo preiskoval Oliverove žepe.

"Polejte no to perje, Fagin," je dejal Korle in se z lučjo tako približal Oliverovi novi jakki, da bi se bila skoraj vnela. "Fina ro-ba, najfinejša. Pa ta gizdavi-kroj! Ampak — kaj takega! Pa še bukvje povrhu — od pete do vrha pravi gospod, Fagin!"

"Jako mi je drago, da vas vidim tako zdravega, prijatel-j," se je klanjal Zid z igra-no vdanostjo. "Lisjak vam bo dal drugo obleko, dragi moj, da si te praznje ne pokvarite. Zakaj pa niste pisali, dragi moj, da pridete? Pripravili bi bili za večerjo kaj gorkega."

Temu se je Mister Bates znova na vse grlo zakrohotal, tak-ko da se je tudi Fagin udeležil raz-lezle in se je celo Lisjak nam-smehljal. Ker je pa Zvitez prav ta hip potegnil iz Olivero-vega žepa petfuntski bankovec, je dvomljivo, ali ga je razvese-lila židana volja njegovega dru-ga ali ta najdba.

"Oho, kaj je to?" je vprašal Sikes ter pristopil k Zidu, ki je že prijel za bankovec. "To je moje, Fagin."

"Ne, ne, dragi moj," je re-klal Zid. "Moje, Bill, moje. Vi si vzemite bukvje."

"Če to ni moje," je rekel Bill Sikes in se z odločnim obrazom pokrtil, "se pravi: moje in Nan-cyno, pa spravim fanta spet nazaj."

Zid se je zdrznil. Oliver se je tudi zdrznil, a iz čisto dru-gega vzroka, zakaj nadejal se je, da se bo končal prepir s tem, da ga bodo res spravili na-zaj.

"Slišiš, daj sem, boš?" je de-jal Sikes.

"To ni pošteno, Bill — kaj ne, da ni pošteno, Nancy?" je dejal Zid.

"Pošteno ali nepošteno," je odgovoril Sikes, "sem daj, ti pravim! Ali misliš, da nimava Nancy in jaz s svojim dragim časom kam? Da ga bova trati-la s prežanjem in zalezova-njem vsakega pobalina, ki so ti ga ugrabili? Sem daj tisto, ti skoporito staro ogrodje; sem!"

Pri tem blagem ogovoru je izpulil gospod Sikes Zidu ban-kovec iz roke, ga prepognil na drobno, zroč starcu hladnokrv-no v obraz, ter si ga zavezal v ovratnico.

"To je za najin trud," je rekel Sikes, "in še pol premalo, prav za prav. Bukve pa si obdrži, če te veseli branje. Če ne, jih pa prodaj."

"Prav lepe so," je rekel Kor-le Bates in se delal s čudnim zmrdovanjem, kakor bi čital e-no tistih knjig, "krasno pisa-nje, kaj ne, Oliver?" In ko je videl, kako obupano gleda Oliver svoje mučitelje, je bruhnil znova v smeh, še hujši kakor prej. Ta dečko je imel posebno živ čut za komiko!

"To so knjige starega gospo-da," je rekel Oliver in lomil ro-ke, "dobrega, prijaznega stare-ga gospoda, ki me je vzel k se-bi v hišo in mi stregel, ko bi bil kmalu umrl od vročice. O, za božjo voljo, pošljite mu jih nazaj — pošljite mu knjige in denar! Mene obdržite tukaj vse živ dni, le to, prosim, pro-sim, mu vrnite. Mislim, da sem ga okradel. In stara gos-pa in vsi, ki so bili tako pri-jazni z menoj, vsi bodo mislili, da sem tat. Usmilite se me in pošljite mu to."

Ob teh besedah, izgovorjenih z vsem izrazom silne bolečine, se je spustil Oliver pred Zidom na kolena in brezupno vil roke.

"Fant ima prav," je pripo-mnil Fagin, se potuhnjeno ozrl in strnil košate obrvi v klop-čič. "Imaš prav, Oliver, prav imaš. Res bodo mislili, da si tat. Ha! Ha!" se je zahahljal Zid in si mel roke. "Mi sami si ne bi bili mogli izbrati ugod-nejšega trenutka."

"Seveda ne," je odgovoril Si-kes, "to sem spoznal takoj, ko sem ga zagledal na Clemen-wellu s knjigami pod pazduho. Vse je v najlepšem redu. Ti ljudje so mehkostrčni pobožnjaki, si-cer ga ne bi bili vzeli k sebi. Poizvedovali pa tudi ne bodo za njim, da ne bi morali pred so-dišče in se mu ne bi še kaj huj-šega pripetilo. Precej na var-nem je."

Oliver je med temi besedami kakor zmeden pogledoval od enega do drugega in ni mogel doumeti, kaj se godi. Ko pa je Bill Sikes končal, je skočil ne-nadoma na noge, planil iz so-be in klical na pomaganje, da je odmevalo po vsej pusti sta-ri hiši.

"Pridrži psa, Bill," je vzkli-knila Nancy, skočila k vratom in jih zaprla neposredno za Ži-dom in njegovima varovance-ma, ki so stekli za dečkom, "pri-drži psa, na kosce ga bo raztr-gal."

"Prav mu bo!" je zavpil Si-kes in se skušal izviti dekletu iz rok. "Spusti me, če ne, ti

raztreskam glavo ob zidu."

"Nič ne maram, Bill, nič ne maram!" je vresčalo dekle v sil-ni borbi z možem. "Pes ne bo raztrgal otroka, prej moraš mene ubiti!"

"To se bo kaj hitro zgodilo, če me ne izpustiš," je rekel Si-kes in besno zaškripal z zob-mi.

Razbojnik je pahnul dekle od sebe v nasprotni kot sobe prav, ko so se vrnili Zid in dečka ter privlekli Olivera s seboj.

"Kaj se je zgodilo?" je vprašal Fagin in se ozrl po sobi.

"Dekle je znorelo, se mi zdi," je odgovoril Sikes srdito.

"Ne, ni znorelo," je rekla Nancy bleda in upehana od bor-be, "ni, Fagin, ne; nikar ne mislite."

"Potem pa mirujte! Ali bo-ste?" je dejal Zid z grozečim pogledom.

"Ne, ne bom, ne," je odgovo-rila Nancy zelo glasno. "Ha, kaj si pa mislite?"

Fagin je poznal dovolj do-bro sege in navade te posebne vrste ženstva, v katero je štela Nancy, zato je začutil, da bi zdaj ne bilo zdravo, razgovor nadaljevati. Da bi obrnil po-

zornost družbe drugam, se je da, zdaj drugega lopova.

"Ej, Nancy," jo je miril Zid po premoru, v katerem sta se on in Sikes vsa zavzeta spogle-dala, "nocoj se pa izkazujete bolj ko kedaj. Ha, ha! Ljuba moja, prekrasno igrate!"

"Tako?" je reklo dekle. "Pa-zite, da vam še lepše ne zaig-ram! Vam se bo najbolj ute-palo, Fagin; zato vam pravim, dokler je še čas, da se me va-rujete!"

V besni ženski, posebno ka-

da, zdaj drugega lopova.

"Ej, Nancy," jo je miril Zid po premoru, v katerem sta se on in Sikes vsa zavzeta spogle-dala, "nocoj se pa izkazujete bolj ko kedaj. Ha, ha! Ljuba moja, prekrasno igrate!"

"Tako?" je reklo dekle. "Pa-zite, da vam še lepše ne zaig-ram! Vam se bo najbolj ute-palo, Fagin; zato vam pravim, dokler je še čas, da se me va-rujete!"

V besni ženski, posebno ka-

da, zdaj drugega lopova.

"Ej, Nancy," jo je miril Zid po premoru, v katerem sta se on in Sikes vsa zavzeta spogle-dala, "nocoj se pa izkazujete bolj ko kedaj. Ha, ha! Ljuba moja, prekrasno igrate!"

"Tako?" je reklo dekle. "Pa-zite, da vam še lepše ne zaig-ram! Vam se bo najbolj ute-palo, Fagin; zato vam pravim, dokler je še čas, da se me va-rujete!"

V besni ženski, posebno ka-

da, zdaj drugega lopova.

"Ej, Nancy," jo je miril Zid po premoru, v katerem sta se on in Sikes vsa zavzeta spogle-dala, "nocoj se pa izkazujete bolj ko kedaj. Ha, ha! Ljuba moja, prekrasno igrate!"

"Tako?" je reklo dekle. "Pa-zite, da vam še lepše ne zaig-ram! Vam se bo najbolj ute-palo, Fagin; zato vam pravim, dokler je še čas, da se me va-rujete!"

V besni ženski, posebno ka-

da, zdaj drugega lopova.

"Ej, Nancy," jo je miril Zid po premoru, v katerem sta se on in Sikes vsa zavzeta spogle-dala, "nocoj se pa izkazujete bolj ko kedaj. Ha, ha! Ljuba moja, prekrasno igrate!"

"Tako?" je reklo dekle. "Pa-zite, da vam še lepše ne zaig-ram! Vam se bo najbolj ute-palo, Fagin; zato vam pravim, dokler je še čas, da se me va-rujete!"

V besni ženski, posebno ka-

da, zdaj drugega lopova.

"Ej, Nancy," jo je miril Zid po premoru, v katerem sta se on in Sikes vsa zavzeta spogle-dala, "nocoj se pa izkazujete bolj ko kedaj. Ha, ha! Ljuba moja, prekrasno igrate!"

"Tako?" je reklo dekle. "Pa-zite, da vam še lepše ne zaig-ram! Vam se bo najbolj ute-palo, Fagin; zato vam pravim, dokler je še čas, da se me va-rujete!"

V besni ženski, posebno ka-

da, zdaj drugega lopova.

"Ej, Nancy," jo je miril Zid po premoru, v katerem sta se on in Sikes vsa zavzeta spogle-dala, "nocoj se pa izkazujete bolj ko kedaj. Ha, ha! Ljuba moja, prekrasno igrate!"

"Tako?" je reklo dekle. "Pa-zite, da vam še lepše ne zaig-ram! Vam se bo najbolj ute-palo, Fagin; zato vam pravim, dokler je še čas, da se me va-rujete!"

V besni ženski, posebno ka-

da, zdaj drugega lopova.

"Ej, Nancy," jo je miril Zid po premoru, v katerem sta se on in Sikes vsa zavzeta spogle-dala, "nocoj se pa izkazujete bolj ko kedaj. Ha, ha! Ljuba moja, prekrasno igrate!"

"Tako?" je reklo dekle. "Pa-zite, da vam še lepše ne zaig-ram! Vam se bo najbolj ute-palo, Fagin; zato vam pravim, dokler je še čas, da se me va-rujete!"

V besni ženski, posebno ka-

da, zdaj drugega lopova.

"Ej, Nancy," jo je miril Zid po premoru, v katerem sta se on in Sikes vsa zavzeta spogle-dala, "nocoj se pa izkazujete bolj ko kedaj. Ha, ha! Ljuba moja, prekrasno igrate!"

"Tako?" je reklo dekle. "Pa-zite, da vam še lepše ne zaig-ram! Vam se bo najbolj ute-palo, Fagin; zato vam pravim, dokler je še čas, da se me va-rujete!"

V besni ženski, posebno ka-

da, zdaj drugega lopova.

Zahvala

V dolžnost si štejemo, da se tem potom lepše zahvalimo vsem našim prijateljem in znancem za obisk ob otvoritvi naših novih prostorov gostilne na 7114 St. Clair Ave., ki se je vršila njo soboto 17. februarja. Nismo si pričakovali, da velike udeležbe kakor je bila, da so bili prosti še premajhni. Zahvalimo se vsem za krasne cvetlice, ki so okrasile našo gostilno, da smo bili pre-nečeni. Hvala vsem skupaj.

Hvala vsem delavcem in delavkam, ki so stigli in nam pripomogli na en ali drugi način. Posebno hvala Frank Virantu za vse, ki je preskrbel za mize in stole. Hvala Louis Pečenkotu in njegovi soprogi, ki sta skrbela za opravo in njih delo, tudi Joe Mršek, kontraktor. Hvala kuharju J. Barela in Mrs. Klemenčič za tako izvrstna jedila, katere so vsi naši gostje lepo pohvalili. Hvala J. kovičevemu orkestru, ki je tako veselo igral valček in polke, da se je vse vrtelo. Hvala še enkrat vsem skupaj za vso naklonjenost in darila. Ostali nam boste v lepem spominu dokler bomo živeli in v priliki vam bomo tudi mi povrnili.

FRANK in ROZI MIHČIČ

7114 St. Clair Ave.

MIHČIČ CAFE

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska katoliška podporna organizacija v Združenih Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Glavni urad v lastnem domu: 351 No. Chicago St., Joliet, Illinois
POSUJE ŽE 46. LETO

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

SKUPNO PREMOŽENJE ZNAŠA OKROG \$5,000,000

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 119.80%

K. S. K. Jednota ima nad 35,000 članov in članic v odraslem in mladinskem oddelku.

EKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 185

V Clevelandu, Ohio je 15 naših krajevnih društev.

Skupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekom svojega obstanka nad \$7,000,000

ČESLO K. S. K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD"

Če se hoče zavarovati pri dobri, pošten! in solventni podporni organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer se lahko zavaruje za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti bolezni in onemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Zavaruje se lahko od \$250 do \$5000 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v razredu "A" ali "B". Mesečni prispevek v mladinski oddelki je zelo nizek, samo 15c za razred "A" in 30c za razred "B" in ostane stalen, časi zavarovalnina z vsakim dnem narašča. V slučaju smrti otroka zavarovanega v razredu "A" se plača do \$450.00 in zavarovanega v razredu "B" se plača do \$1000 posmrtnine. Otroka se lahko tudi zavaruje za dobo 20 let, nakar prejme zavarovani svoto izplačano v gotovini.

BOLNISKA PODPORA:
Zavaruje se lahko za \$2.00: \$1.00 in 50c na dan ali \$5.00 na teden. Assessment primerno nizko.

K. S. K. Jednota nudi članstvu pet najmodernejših vrst zavarovanja. Člani in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo jim rezervo izplačano v gotovini.

Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih assessmentov. Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote," ki izhaja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega dobiva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral(a) biti zavarovan(a) pri K. S. K. Jednoti, kot pravi materi vdov in sirot. Če se nisi član ali članica te mogočne in bogate podporne organizacije, potrdi se in pristopi takoj!

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi moralo biti društvo, spadajoče h K. S. K. Jednoti. Kjerkoli še nimate društva, spadajočega k tej solventni katoliški podporni organizaciji, ustanovite ga; treba je le osem oseb v starosti od 16. do 60. leta. — Za nadaljnja pojasnila in navodila pišite na glavnega tajnika: JOSIP ZALAR, 351 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

V zasilnim obvezovališču za finsko fronto, kjer dobi-
jo ranjeni vojaki prvo pomoč.

Dva čistokrvna arabska dirkača-dvojčka, rojena na
Kelloggovi farmi v Pomona, Cal. Kot vidite, so jima dali
za prvo obletnico ovseno potico, v kateri je bila po ena sveča.

Jugoslovanski kralj Peter
II., ki je sedaj v kadetnici v
Belgradu, kjer se pripravlja
za vojaško vedo.

Državni podtajnik Welles,
ki je na potu v Evropo, da
prouči položaj.

Thomas Sloane posluša prvi gramofon, ki ga je izumil
njegov stari oče Thomas A. Edison.

Za dober premog pokličite
MAR-KET COAL CO.
ENDICOTT 1588
1261 Marquette Rd.

BRAZIS TAILORS

vam nudi najnovejše v izgotovljenih
OBLEKAH IN POVRŠNIKIH
vse volna

\$16.50 in več

Narejene po meri; mnogo vzorcev

\$22.50 in več

Naročite sedaj za veliko noč

6113 St. Clair Ave.

Oblak Furniture Co.

TRGOVINA S POHIŠTVOM
Pohištvo in vse potrebščine
za dom

6612 ST. CLAIR AVE.

Henderson 2978